

Het gaat er lief aan toe in Kamp Jezus

Theater Kamp Jezus

★★★★☆

- Debat over godslastering.
- Wunderbaum speelt ongeveer met Roomse rituelen.

GENT Hoe schokkend is het om een mooie, blonde, blote vrouw aan een kruis te zien hangen, in de rol van Jezus? Is het aanstootgevend om in een theatervoorstelling twee blote mensen achter elkaar aan te zien hollen tussen de kerkbanken? Met andere woorden: is het theaterpubliek anno 2008 nog te intimideren met satire over het christendom?

Die vragen moeten de makers van de voorstelling *Kamp Jezus* zich voortdurend hebben gesteld, toen zij aan dit opmerkelijke project begonnen. Deze groep jonge theatermakers, resortierend onder NTGent en de Rotterdamse Schouwburg, heeft op zich een interessant onderwerp te pakken. Aan de ene kant is de ontkerkelijking een feit, maar de belangstelling voor religie en religieuze rituelen neemt steeds meer toe. Los van de prominente aanwezigheid van de islam in het debat, komen bijna dagelijks op de Nederlandse publieke omroep vrome mensen aan het woord die op een of andere manier hun heil vinden in 'iets dat met God te maken heeft'.

Dat de voorstelling van Wunderbaum *Kamp Jezus* heet, heeft niets te maken met de Amerikaanse documentaire *Jesus Camp* die onlangs in de bioscoop te zien was. Daarin wordt op onthutsende wijze een groep kinderen gevolgd, die in een streng religieuze gemeenschap door verknijpte volwassenen worden klaargestoomd als volgelingen van The Lord.

In het Kamp Jezus van Wunder-

Kamp Jezus van Wunderbaum.

baum gaat het er allemaal veel liever aan toe. De schouwburgzaal is omgetoverd tot een kathedraal met kerkbanken en kerkklokken, en mooie gebrandschilderde ramen. In de zijbalkons zit zelfs een kerkkoor dat midden in de voorstelling Latijns gezang aanheft. In die setting, en ondersteund door de stevige muziek van de reli-hardrockband The GodSquad, speelt Wunderbaum ongeveer met Roomse rituelen.

Er zijn scènes waarin vroom wordt gebeden (vastgelegd op grote videoschermen), er wordt af en toe in extase gedanst en schokkend over de kerkvloer gerold, er worden liederen van Frans Liszt gezongen en een monoloog uit Ingmar Bergmans film *Het Zevende Zegel* voorgedragen.

Pièce de résistance is het mimisch uitbeelden van de veertien kruiswegstaties, waarin die vrouwelijke Jezus op komt draven. Dat

lijkt aanvankelijk uit te monden in slecht middelbare-schooltoneel, maar resulteert in een debat tussen de spelers onderling of dat wel kan, dit soort godslastering. Daarin wordt ook even een link gelegd naar de overgevoelige moslimgemeenschap waarin zelfs het afbeelden van Mohammed al een doodzonde is.

Maar voordat je het weet, is ook die scène alweer door een andere vervangen. Het is allemaal te los, te

weinig dwingend, en niet hard genoeg. Stelling wordt er niet genomen, het bloot is eerder aandoenlijk dan provocerend.

Kamp Jezus eindigt wel met een mooi slotbeeld: een lege kerk en wegstervend klokkengebeier.

Hein Janssen

Kamp Jezus door Wunderbaum. In NTGent, 10 januari, daar t/m 19 januari: tournee (op 23 en 24 februari in Rotterdamse Schouwburg).